

mino Deo Israel? ... partem non habetis in Domino; (Sitne tekst-kritičke razlike između Vulg., Sept. i Hebr. ne dolaze ovdje do značenja.) Kako je vidjeti, ovo odvratanje i odbijanje nekoga od nečega varira između uvredljivog tona (II Reg 3 9 sq) do jednostavnog nijekanja stanovitog odnošaja (Jos 22 21 sq). Svagdje je ujedno naveden i razlog zašto se niječe neka veza ili zabacuje prošnja. Krist (Jo 2 4) također navodi svoj razlog: još nije došao moj čas; analiza ovog razloga osnovna je sadržina moje bilješke: *τί ἐμοὶ καὶ οἱ, γύναι.*

Predavanja Hrv. Bogoslovske Akademije u Zagrebu održana su kroz zimski semestar u Jeronimskoj dvorani redovito srijedom u 6½ sati na večer.

Predavala su sljedeća gg.:

Dr D. Kniewald: Meštrovíč.

Dr A. Gahs: Krapinski čovjek i njegovi suvremenici.

Dr M. Ivšić: Međunarodni problemi.

Dr J. Kalaj: Staroslavenski jezik i katolička Crkve.

Dr J. Oberški: Sveta gora Atos.

Dr A. Sović: Razorenje Jeruzalema i prorok Jeremija.

Dr D. Kniewald: Michelangelo.

Dr M. Ivšić: Putevi k rješavanju međunarodnih problema.

Dr J. Jelenić: Humanizam i Crkva.

Dr J. Šimrak: Pokreti za ujedinjenje Kristove Crkve na Balkanu.

Dr Fr. Zagoda: Evanđelje i njegovi protivnici.

U svemu dakle jedanšt predavanja. Kod oba predavanja dra Kniewalda, zatim dra Gahsa i dra Oberškoga pokazivane su svijetle slike.

Posjet srednji: prosječno oko 70 osoba. Još uvijek vrlo malo za Zagreb, koji puni dvorane, kad se ma kakovoj stranoj pa i domaćoj »veličini« prohtije, da nam osvjetljuje važne probleme znanosti i života. Još uvijek nije naša zagrebačka inteligencija na visini inteligencije zapadnih naroda, jer u većini bježi od tretiranja religioznog problema. Ona ne zna, da se tim vrsta među inteligenciju loše kategorije i da na tom putu ne će stvoriti svoje narodu bolju budućnost. Pa baš zato jer ne zna i ne vidi i jer bježi od religioznog svjetla to će HBA i u buduće ustrajati, da joj pruža to potrebno religijsko znanje, da je poziva k svojim predavanjima i upozoruje na ono, što mora da znade i osjeća, ako hoće da doista bude **narodna inteligencija.**

**Promocija biskupa A. Akšamovića na čast doktora bogoslov-
lja — honoris causa.** Ta je promocija obavljena dana 6. XI. 1926.
u oči otkrića Strossmayerovog spomenika u Zagrebu.

Naš bogoslovski fakultet je ovim činom dao poštovanje du-
gogodišnjem radu bivšeg profesora morala i pastoralna u đakova-
čkom bogoslovskom učilištu. Podjednako je on izraz priznanja bi-
skupu A. Akšamoviću za njegovo razumijevanje savremene po-
trebe i staranja o razvitak bogoslovске znanosti. Tu brigu vodi
naša **Hrv. Bogoslovská Akademija**, kojoj je biskup svojim darom
omogućio lagani razvoj i napredak. Pa i gospodarsko-šumarski
fakultet broji biskupa Akšamovića među svoje dobrotvore.

Biskupu Dr A. Akšamoviću čestita uredništvo »Bogoslovské
Smotre« sa željom: da se tijekom narednih godina oživotvore sve
namjere, što ih u agilnom i poduzenom svom duhu kao biskup za-
mišlja. Nema sumnje, da je solidna i svestrana bogoslovská na-
obrazba među klerom i ispravno vjersko znanje među pukom prvi
oslon svakom preporodnom radu. S ovog stajališta promatra bi-
skup Dr Akšamović zadaću i djelovanje Hrv. Bogoslovské Akade-
mije, pa joj priklanja naročitu svoju pažnju.

Strossmayerovo slavlje u Zagrebu prigodom otkrića spome-
nika (7. XI. 1926.) dalo je ponovno priliku, da se mnogo pisalo i go-
vorilo o Strossmayeru. Valjda je to sudbina svih velikih ljudi: ali
eto i kod Strossmayera misli svaka struja, čak i svaka politička
grupacija, da ima i povod i pravo da svojata za se ovog našeg ve-
likana umom i srcem.

To je moguće samo na taj način, da Strossmayera ne gledaju
kao potpunog i jedinog čovjeka. Uzimaju jednu ili
drugu granu njegove djelatnosti, jednu ili drugu crtu njegovog ka-
raktera, pa s tog jednostranog i nepotpunog gledišta, unašajući
k tome i svoje lične nastrane poglede, bojadišu Strossmayera tako,
da njegova pojava izlazi iznakažena.

Gledati u Strossmayeru jugoslavena, koji ne pozna ili
ne mari da zna za svoj nacionalni hrvatski osjećaj, znači: iznaka-
ziti ga. Takovoga iznakaženog Strossmayera svojataju za se i
orjunaši, jugosokoli i politički samostanci.

Gledati u njemu buntovnika protiv Crkve, neprijatelja
vrhovne i neprevarljive vlasti kod nasljednika sv. Petra, rimskog
biskupa, znači: iznakažiti ga. Takovog iznakaženog Strossmayera
svojataju za se i sektarci, zvani »staro-katolici«.

Strossmayer je kroz cio svoj život bio i ostao rimokatoličkim
biskupom. Kao takav je i umro. Ne će nam se smjeti zamjeriti,
ako si mi, katolički svećenici i bogoslovi uzmemo nešto prava, da
prosudimo: kakav je pred Crkvom katoličkom, pred narodom
hrvatskim, pred Evropom i slavenstvom ovaj naš crkveni knez i
narodni mecena.

A mi naglasujemo, da nema potpunog Strossmayera, gdje nema harmoničkog sklada između njega kao rimokatoličkog biskupa, Hrvata i slavenskog, a ne samo jugoslavenskog rodoljuba.

† **Aurelio Palmieri** bivši kontraktualni profesor za istočno bogoslovlje na našem fakultetu u Zagrebu, umro je u Rimu kao predstojnik državnog Istituto Orientale. Njegova je velika zasluga, da se zapadna intelektualna Evropa upozнала s pravim stanjem istočne Crkve. Religiozni, a s njim socijalni i kulturni problem Rusije i istoka uopće, osvjetlio je Palmieri objektivno i iscrpivo. Njegovo djelo »La chiesa Russa« nazivaju novo otkrivenje narodima Zapada«. Izdao je i dogmatiku istočne Crkve. Od stalih njegovih djela spominjemo: Cattolicismo e ortodossia nella Serbia (1921.), La missione politica e religiosa della Polonia, La politica dei bolsjevichi, La geografia politica della Russia sovietica. Preveo je djelo Vladimira Solovjeva: I fondamenti spirituali della vita.

Sudjelovao je god. 1907. na velehradskom sastanku za uniju, pisao je u »Acta Academiae velehradensis« i u »Slavorum litterae theologicae«. Naročito je mnogo saradivao u časopisima »Bessarione« i »Civiltà cattolica«. U zadnje vrijeme je objelodanjivao svoje radove u časopisu »L'Europa Orientale«. Njegova je literarna aktivnost bila izvanredna velika. Učenjak i radnik svjetskoga glasa.

Umro je naglo u naponu snage i djelovanja. R. i. p.

Bogoslovski fakultet na sveučilištu u Zagrebu ima svojih neprijatelja među liberalnim i katolicizmu neprijateljskim krugovima u Hrvatskoj, pa preko njih i među odgovornim faktorima u Beogradu. Tako je došlo do toga, da je povodom glasila o njegovom ukinuću na poticaj dekanata bogoslovske fakulteta u tom pravcu izradeni Memorandum na ministra prosvjete je dno-glasno primljen i u senatu i u univerzitetskom vijeću kao protest protiv glasova palih u javnosti o ukinuću. Ova solidarnost svih sedam fakulteta našeg zagrebačkog sveučilišta u obrani svog integriteta, najveća je ujedno moralna zadovoljština i profesorima fakulteta i čitavom katoličkom kleru. Ona je dokaz, da hrvatsko sveučilište ispravno shvaća temeljnu misao vodilju svog osnivača biskupa Strossmayera, izraženu u činjenici: da je on otvorio ovo sveučilište s križem u ruci!

Broj studenata (u I. semestru upisanih 64 slušača) nije i ne smije biti razlogom animoznosti. Danas ih je 64, a za godinu dvije može biti taj broj dvostruk i veći. Nigdje na svijetu ne odlučuje u ovim stvarima broj, nego stvarna potreba, koja je za Hrvate ovdje na dlanu.

Gorjanovićeva proslava 70-godišnjice života i 50-godišnjice znanstvenog rada održana je 2. februara 1927. u dvorani hrvatske

sabornice. Tom je prilikom govoreno i pisano po listovima ponovno o — krapinskom čovjeku.

Ne služi ni najmanje na čast našoj znanstvenoj reputaciji činjenica, da se uporno ponavljala tvrdnja, e je krapinski čovjek onaj tražen posredni oblik između čovjeka i životinje. Objektivna znanost ne zna o tom ništa, nego zna, da je i krapinski nalaz potpuno homo sapiens. Protivno mišljenje nije iznieto za svoju tvrdnju ni jednog dokaza. Kombinacije, osnovane na skroz neprovjerenim fantastičnim pretpostavkama, uemaju znanstvenog karaktera. Ne smiju se dakle ni iznositi u ime »bespretpostavne« znanosti.

Ni raspravljanje o evoluciji nije imalo strogog filozofskog osnova. Apsolutna evolucija bez stalne nepomične izlazišne tačke, logički je neodrživa.

† **Dr. Ivan Bujanović**, apost. protonotar, bivši dugogodišnji profesor specijane dogmatike na našem bogoslovskom fakultetu, umro je dne 28. ožujka 1927. u 76. godini života.

Pokojni je Dr. Bujanović počeo službovati kao vieroučitelj na realnoj gimnaziji u Osijeku. Na fakultet je došao god. 1882., pa je na njemu neprekidno djelovao sve do god. 1924., kad je pošao u stanje mira.

Napisao je i kao posebne monografije izdao: Sv. Sakramenti po nauku katoličke Crkve u dva sveska god. 1895. i 1898. Eshatologiju god. 1894. Marijologiju god. 1901. Kristologiju god. 1922. Saradivao je izim toga u Katoličkom Listu (Zagreb) i »Glasniku« biskupije bosanske i srijemske (Đakovo).

Tako je Dr. Bujanović u velike zadužio našu stručnu bogoslovsku knjigu. Njegovi su radovi na tom polju prvi, pa je njegova velika zasluga, što imamo teške dogmatske istine naše vjere izložene na svom hrvatskom jeziku. Svaki budući radnik na tom polju naći će njivu dijelom uzoranu.

Slava njegovoj uspomeni, a mir i pokoj njegovoj duši!

